

**Modře natištěné štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,71 + 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J

Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
Záznamník: 416/530-0202
E-mail: abrezina4222@rogers.com
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 6.

(284.)

Vol. 13.

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com

Thursday,

March 27,

2003

Plzeňské Finále 2003

Jednou se mi dostaly do ruky noviny z roku 1952. Byla to zřejmě strašná doba, protože v kinech se hrály jen sovětské filmy. Občas nějaký ten československý a pak asi tři filmy čínské. Nebyla ještě televize a v rozhlase to znělo jen častuškami. Tehdy mně byly čtyři roky a do kina jsem nesměl. Takže první filmy jsem viděl až jako dítě školou povinné. V našem okolí byla čtyři kina. Podle názvu jedno lepší než druhé: *Mír, Práce, Vzlet a Vesna*. Tam jsme chodili na školní představení. Seznamovali se s hrdiny Čukem a Gegem, Vaskou Trubačovem či podporovali jsme Timura a jeho partu v souboji s Kvakinovci. I Jana Žižku s páskou na oku a palčátem v ruce jsem viděl na vlastní oči v slavném Vávrově filmu *Proti všem*.

Jenže, jak čas běžel přišla šedesátá léta, já povyrosl a v kinech se začaly hrát filmy, na které se stály fronty. Po amerických, italských a francouzských se najednou nebylo možné dostat ani na filmy československé. Psal se rok 1963 a najednou do kin přišel film o kocourovi, který odhaloval povahu lidí. Když se na někoho podíval, ten člověk se podle toho zbarvil. Kocour odhaloval zloděje, lidi nevěrné i zamilované. Kocour odhaloval chameleóny.

Vlastně to bylo typické pro dobu, nejen kocour, ale český a slovenský film šedesátých let začal pravdivě nahlížet na člověka. Skončila se éra trapných vojenských hrdinů a partyzánů a začala se doba, kdy se filmová kamera začala dívat na člověka v jeho komplexnosti a celistvosti. Film se snažil vysledovat a nalézt okamžik, kdy se člověk rozhoduje, kdy získává i v mezní situaci svoji důstojnost anebo naopak, kdy tuto svoji důstojnost ztrácí. Člověk odepšaný a na okraji společnosti (Perličky na dně) měl najednou kvalitu, zatímco lidi, kteří to někam dotáhli se podrobovali nemilosrdnému striptýzu.

To, co je pokládáno v běžném životě za normální je na filmovém plátně neobyčejně komické a naopak to, co je v našem životě směšné se transformuje do tragédie. Tato směs se objevuje třeba ve Formanových filmech, v *Černém Petru* nebo v *Láskách jedné plavovlásky*, které jsme právě mohli vidět na plzeňském filmovém festivalu vloni. Letos se na festivalu objeví nejen filmy Juraje Jakubiska (měli jsme možnost vidět nedávno v Torontu), ale i méně známé filmy z roku 1963.

Za zmínku stojí i sekce *Pivo v českém filmu*, která se odehrává v návštěvnickém centru Plzeňského prazdroje. Zde již v první den festivalu poběží film Jiřího Menzla *Vesničko má středisková*. V Bezejmenné čajovně Štáhlavice je první den v sekci *Básníci samoty* snímek Heleny Papírníkové *Ivan Martin Jirous (23 záběrů)*

Z loňského Finále - Na konci festivalu byla zeď plná podpisů slavných lidí

Plzeňské *Finále* je unikátní tím, že zde můžete vidět řadu dokumentárních filmů. Jsou rozděleny do dvou sekcí podle délky. A to do třiceti minut a nad třicet minut.

Každoročně se na festivalu koná i řada koncertů. Před dvěma roky to byli *Plastici*, vloni Plzeň navštívili Michal Prokop a skupina *Čechomor*.

Kromě nových celovečerních filmů se objeví na festivalu i práce studentů z různých filmových škol, čili nejmladší generace. Generace, které bychom měli naslouchat, s kterou bychom měli vést dialog. Otázkou je, jestli ta o to bude stát. My jsme o to v těch šedesátých letech nestáli, ale oslovovaly nás filmy těch starších a jestliže si je dodnes pamatují, tak asi měly co říci.

Vždyť právě třeba letos v Plzni poběží Juráčkův film z roku 1963 *Postava k podpírání* o půjčovně koček, která

přes noc zmizí neznámo kam, tak jako doba stalinismu, o které také nikdo nic neví, což symbolizuje Stalinův pomník bez hlavy v závěru filmu.

Nebudeme se my za deset let vymlouvat, že jsme nic nevěděli? Nepodlehne i my dnes nějakému vymývání mozků? Budeme mít za deset let něco takového, co bude reflexí této doby jako film v šedesátých letech? V minulých letech plzeňské *Finále* tyto otázky položilo... Položilo otázky, jak se mohli intelektuálové zprostitovat v totalitních systémech. Neděláme totéž i my dnes?

Doufejme, že i letošní plzeňské *Finále* položí tyto otázky. V minulých letech to dělal tento nenápadný festival s herci v džínsech lépe než festivaly s limuzínami a s celebritami ve fraku.

Aleš Březina

Anketa

Co říkáte tomu, že se Václav Klaus stal českým prezidentem?

Vladimír Cícha (naš spolupracovník Vancouver): Jestliže se Klaus zbaví své arogance, může posloužit celkem dobře. Image je dnes *Numero uno* a on je to fešák plus znamenitá angličtina. Takže, pokud ze sebe nebude dělat mistra světa, mám zato, že v tom srabovišti co tam mají vybrali nakonec docela dobře. Možná, že se poučí ze svých seků v minulosti... snad...

***

Petr Kohout (Nové divadlo): Ze všech, co kandidovali, je Václav Klaus bezpochyby ta nejlepší možnost.

Věra Kohoutová (naše spolupracovnice): Souhlasím s konstatováním svého muže a dovolím si je rozšířit o názor, že Česká republika si zaslouží být reprezentována přinejmenším kultivovaným, vzdělaným (a navíc i dobře vypadajícím) člověkem. Ono se to totiž pozná sotva jen státník promluví. Pan Klaus má na to, aby tuto roli zvládl. Moc bych mu přála, aby si i přes svůj autoritativní vzhled dokázal získat sympatie a respekt i ostatních státníků tak, aby jejich náklonnost byla jen k užítku a ku prospěchu obyvatel České republiky.

***

Pokračování na str. 2